

[Glønborg]

nærmelse. Jeg vil gerne sige meget klart og ligegyldigt, at jeg er ikke fornærmet, og det har jeg såmænd heller ikke hørt at repræsentanterne for f.eks. Det Radikale Venstre skulle være, og jeg kan se, at hr. Jørgen Estrup nikker. Vi er ikke fornærmede. Hvis man ser på ordlyden i de udtalelser, der er kommet, og navnlig hvis man var til stede på Rådets møde, så tror jeg nok, at hvis der er nogen, der har udtrykt fornærmelse vedrørende dette her, så er det udenrigsministeren. Så det var måske en idé, om fru Hanne Severinsen og udenrigsministeren talte lidt sammen, hvis vi skal snakke om sprogbrug og stemmeføring osv.

Jeg indledte med at udtrykke ønsket om, at vi kunne få en stilfærdig, afdæmpet og saglig debat, og det ønsker jeg stadig væk. Og jeg mener heller ikke, at jeg med mit ordvalg eller stemmeføring har bidraget til at give udtryk for fornærmelse, men jeg har efterlyst – efterlyst – de saglige forhandlinger, før beslutninger tages.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan således konstatere, at der ikke er nogen fornærmede, idet udenrigsministeren heller ikke ser så voldsomt fornærmet ud. Så skulle vi ikke være enige om, at fornærmethed kan man overhovedet ikke bruge til noget som helst i dansk politik? Det, det gælder om, er de saglige argumenter. Jeg synes ærligt talt, at udenrigsministeren har fremlagt mange saglige argumenter for det, som er regeringens ærinde. Jeg kan så konstatere, at det altså også skal siges – det er ikke nok, det skrives, det er ikke nok, det fremlægges, det er ikke nok, at man holder samråd om det. Det må vi acceptere og så se at komme videre.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Som jeg opfattede fru Hanne Severinsens indlæg, havde hun en passus om, at hvis Danida fik flere midler at gøre godt med, så kunne Danida også gøre det meget bedre. Men spørgsmålet er jo, om Danida har personale til at gøre det bedst muligt med de midler, man har i dag. Der er i hvert fald ting, der tyder på, at man ikke har det. Jeg er ikke i tvivl om, at man i Danida har en masse gode folk, der for-

står at gøre det på bedst mulig måde, men ifølge oplysninger i pressen ligger man faktisk med midler, som er bevilget, men som man ikke rigtig kan komme af med. Jeg kan forstå, at udenrigsministeren har haft mange saglige begrundelser for at ændre bistanden, og jeg vil derfor gerne her høre, hvordan situationen egentlig er på det område.

Jeg mener, at i virkelighedens verden, som udenrigsministeren godt kan lide at udtrykke sig, er der mange belæg for, hvis vi endelig skal diskutere tingene her, måske endda at øge den multilaterale bistand til fordel for den bilaterale. Jeg tænker på, at i en verden, som den ser ud i dag, er det utrolig vigtigt, at vi styrker FN på alle måder; specielt et lille land som Danmark har interesse i at styrke FN, og det er ikke præcis det, man gør.

Man siger selv, at UNICEF arbejder effektivt; trods det har man nu planer om at mindske bistanden til UNICEF – blot for at tage det eksempel. Og det forslag kommer oven i købet samme år, som man har haft et verdensstopmøde om børn og vedtaget Konventionen om Børns Rettigheder. Hvis man ser på de allerfattigste lande, er det utrolig meget mere, man netop kan gøre for alverdens børn, for at de skal kunne opleve noget af det, der svarer til menneskerettigheder.

Men jeg vil gerne have en forklaring på, hvordan situationen er i virkelighedens verden med hensyn til Danida og de bevilgede penge til bilateral bistand.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er jeg også sikker på udenrigsministeren vil give bagefter.

Men jeg vil straks sige, det kan ikke være en kvalitet i sig selv, at man bare bruger pengene. Kvaliteten må vel være, at man overvejer, om det nu også er det værd, når det kommer til stykket. Et typisk eksempel på penge, der ikke er blevet brugt, som man havde regnet med at bruge, er f.eks. i Kenya, og det var da en god idé.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.